

ПРОТОКОЛ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО КОДЕКСУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Страсбург, 16 квітня 1964 року

Офіційний переклад

Преамбула

Держави - члени Ради Європи, які підписали цей Протокол,
-сповнені рішучості встановити більш високий рівень соціального
забезпечення, ніж той, що передбачено у положеннях Європейського кодексу соціального
забезпечення,
підписаного у Страсбурзі 16 квітня 1964 року (далі "Кодекс"),
-бажаючи, щоб усі держави - члени Ради докладали зусилля для досягнення такого вищого
рівня з належним урахуванням економічних міркувань у своїх відповідних країнах,
-погодилися щодо таких положень, підготовлених у співробітництві із Міжнародним бюро
праці:

Розділ I.

Стосовно будь-якої держави - члена Ради Європи, що ратифікувала Кодекс і Протокол до нього,
а також стосовно будь-якої держави, що приєдналася до обох цих документів, нижченаведені
положення замінюють відповідні статті, пункти та підпункти Кодексу:

Підпункт h пункту 1 статті 1
викладається у такій редакції:

Термін "дитина" означає:

- i) дитину віком до 16 років; або
- ii) дитину шкільного віку чи дитину, що не досягла 15 років, залежно від визначеного, а у випадку дитини, яка продовжує набувати освіти, навчається на виробництві або є інвалідом, цей термін означає дитину віком до 18 років;

Підпункт b пункту 1 статті 2
викладається у такій редакції:

b) принаймні восьми із тих частин II-X Кодексу, за якими відповідні держави-члени взяли на себе зобов'язання згідно зі статтею 3, при тому розумінні, що частина II рахується за дві частини, а частина V - за три частини;

Пункт 2 статті 2
викладається у такій редакції:

2. Положення підпункту b попереднього пункту можуть вважатися виконуваними у разі:

- a) дотримання принаймні шести частин із тих частин II-X Кодексу, за якими відповідні держави-члени взяли на себе зобов'язання згідно зі статтею 3, включаючи принаймні одну із частин IV, V, VI, IX і X; та
- b) крім того, подання доказів, що законодавство, чинне у галузі соціального забезпечення, відповідає одному із поєднань, передбачених у зазначеному підпункті, з урахуванням:
 - i) того, що деякі галузі, охоплені підпунктом a цього пункту, перевищують норми Кодексу стосовно їхнього обсягу захисту чи їхнього рівня допомоги, або того й іншого разом;
 - ii) того, що деякі галузі, охоплені підпунктом a цього пункту, перевищують норми Кодексу шляхом надання додаткового забезпечення чи пільг, наведених у доповненні 2; та
 - iii) галузей, які не задовольняють нормам Кодексу.

Стаття 9

викладається у такій редакції:

До захищених осіб належать:

- а) визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників, а також їхні дружини та діти; або
- б) визначені категорії економічно активного населення, які охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців, а також дружини та діти осіб, що належать до цих категорій; або
- с) визначені категорії мешканців, які охоплюють не менше 65 відсотків усіх мешканців.

Пункти 1 і 2 статті 10

викладаються у такій редакції:

1. Допомога охоплює принаймні:

а) у випадку хворобливого стану:

- i) допомогу лікарів загального профілю, в тому числі удома, а також допомогу лікарів-спеціалістів відповідно до визначених умов;
 - ii) лікування у лікарні, включаючи утримання, допомогу лікарів загального профілю чи лікарів-спеціалістів у разі необхідності, догляд за хворим та усі необхідні допоміжні послуги;
 - iii) забезпечення усіх необхідних непатентованих лікарських засобів і патентованих препаратів, які вважаються важливими;
 - iv) лікувальну стоматологічну допомогу для захищених дітей;
- б) у випадку вагітності, родів і їхніх наслідків:
- i) допомогу лікарів чи кваліфікованих акушерок під час вагітності, родів і у післяродовий період;
 - ii) госпіталізацію у разі необхідності; та
 - iii) забезпечення лікарських засобів.

2. Бенефіціарій чи його годувальник може мати частково сплачувати витрати на медичну допомогу, що надається бенефіціарію:

а) у випадку хворобливого стану, при тому розумінні, що правила такої часткової сплати витрат запобігають творенню труднощів і що частка витрат, яку сплачує бенефіціарій чи його годувальник, не перевищує:

- i) 25 відсотків для допомоги, яка надається лікарями загального профілю та лікарями-спеціалістами поза межами лікарень;
- ii) 25 відсотків для лікування у лікарні;
- iii) 25 відсотків у середньому для лікарських засобів;
- iv) 33 1/3 відсотка для лікувальної стоматологічної допомоги.

б) у випадку вагітності, родів і їхніх наслідків, стосовно виключно лікарських засобів частка витрат, яку сплачує пацієнтка чи її годувальник, не перевищує у середньому 25 відсотків; правила такої часткової сплати витрат мають запобігати створенню труднощів;

с) якщо сплата витрат здійснюється у вигляді фіксованої суми стосовно кожного випадку лікування чи рецепту на лікарські засоби, загальна сума таких платежів, здійснених усіма захищеними особами стосовно будь-якого із видів допомоги, зазначених у підпунктах а чи б, не перевищує встановленої процентної частки від загальних витрат на такий вид допомоги упродовж даного періоду.

Стаття 12

викладається у такій редакції:

Допомога, зазначена у статті 10, забезпечується під час усієї дії обставини, яка надає право на неї, але тривалість лікування у лікарні може обмежуватися 52 тижнями у кожному випадку чи 78 тижнями у будь-який наступний трирічний період.

Пункти а та б статті 15

викладаються у такій редакції:

До захищених осіб належать:

- а) визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників; або
- б) визначені категорії економічно активного населення, які охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців; або

Стаття 18

викладається у такій редакції:

Допомога, зазначена у статті 16, забезпечується під час усієї дії обставини, яка надає право на неї, але вона не сплачується за перші три дні припинення отримання заробітку та може бути обмежена 52 тижнями у кожному випадку хвороби чи 78 тижнями у будь-який наступний трирічний період.

Пункт а статті 21

викладається у такій редакції:

До захищених осіб належать:

а) визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 55 відсотків усіх працівників; або

Стаття 24

викладається у такій редакції:

1. У випадку захищених категорій працівників тривалість допомоги, зазначеної у статті 22, може бути обмежена 21 тижнем упродовж одного дванадцятимісячного періоду або 21 тижнем у кожному випадку припинення отримання заробітку.

2. У випадку усіх захищених мешканців, матеріальний стан яких під час дії обставини, за якої надається допомога, не перевищує визначеного рівня, допомога, зазначена у статті 22, забезпечується під час усієї дії обставини, за якої вона надається. Але тривалість надання визначеної допомоги, гарантованої без перевірки матеріального стану, може бути обмежена відповідно до пункту 1 цієї статті.

3. Якщо національне законодавство та правила передбачають, що тривалість надання допомоги залежить від тривалості періоду сплати внесків і/або допомоги, отриманої попередньо упродовж визначеного періоду, положення пункту 1 вважаються виконуваними, якщо середня тривалість надання допомоги складає принаймні 21 тиждень упродовж одного дванадцятимісячного періоду.

4. Допомога не сплачується:

а) за перші три дні у кожному випадку припинення отримання заробітку, причому дні безробіття до та після тимчасової роботи, що продовжувалася не довше визначеного періоду, зараховуються до того самого випадку припинення заробітку; чи

б) за перші шість днів упродовж одного дванадцятимісячного періоду.

5. У випадку сезонних робітників тривалість надання допомоги та період очікування можуть враховувати умови їхньої роботи.

6. Вживаються заходи для підтримання високого та стабільного рівня зайнятості у країні та створюються відповідні умови для надання безробітним допомоги в отриманні нової належної роботи, включаючи служби працевлаштування, курси професійно-технічної підготовки, допомогу у переведенні безробітних в інші місцевості у випадку необхідності пошуку належної роботи, а також пов'язані із цим послуги.

Пункти 2 і 3 статті 26

викладаються у такій редакції:

2. Визначений вік не перевищує 65 років або такого більш похилого віку, коли кількість мешканців, що досягли цього віку, становить не менше 10 відсотків від кількості мешканців, що не досягли цього віку, але яким більше 15 років. Але якщо захищеними є тільки визначені категорії працівників, визначений вік не перевищує 65 років.

3. Національне законодавство та правила можуть передбачати, що допомога особі, яка має право на неї за інших обставин, може бути припинена, якщо така особа займається будь-якою визначеною прибутковою діяльністю, або що ця допомога, якщо вона формується із внесків, може бути зменшена у випадках, коли заробіток енефіціарія перевищує визначену суму.

Пункти а та б статті 27

викладаються у такій редакції:

До захищених осіб належать:

а) визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників; або
б) визначені категорії економічно активного населення, які охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців; або

Пункт b статті 28

викладається у такій редакції:

б) для усіх мешканців, матеріальний стан яких під час дії обставини, за якої надається допомога, не перевищує визначеного рівня, - відповідно до вимог статті 67. Але визначена допомога гарантується без перевірки матеріального стану категоріям осіб, визначеним відповідно до підпунктів а та б статті 27, за умов, які надають право на допомогу і які не повинні бути більш суворими, ніж умови, зазначені у пункті 1 статті 29.

Пункт d статті 32

викладається у такій редакції:

d) втрата удовою чи дитиною підтримки внаслідок смерті годувальника.

Стаття 33

викладається у такій редакції:

До захищених осіб належать визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників, та стосовно опомоги в разі смерті годувальника - також їхні удови та діти.

Стаття 41

викладається у такій редакції:

Стосовно періодичних грошових виплат до захищених осіб належать:

а) визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників; або
б) визначені категорії економічно активного населення, які охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців.

Стаття 44

викладається у такій редакції:

Загальна вартість допомоги, яка надається відповідно до статті 42, складає 2 відсотка заробітку, що отримує пересічний повнолітній некваліфікований робітник чоловічої статі та що встановлюється відповідно до правил, викладених у статті 66, помножених на загальну кількість дітей усіх мешканців.

Стаття 48

викладається у такій редакції:

До захищених осіб належать:

а) усі жінки у визначених категоріях працівників, якщо ці категорії охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників; а у випадку медичної допомоги у разі вагітності та родів - також дружини чоловіків, що належать до цих категорій; або
б) усі жінки у визначених категоріях економічно активного населення, якщо ці категорії охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців; а у випадку медичної допомоги у разі вагітності та родів - також дружини чоловіків, що належать до цих категорій.

Пункт 2 статті 49

викладається у такій редакції:

2. Медична допомога включає принаймні:

а) допомогу лікарів чи кваліфікованих акушерок у дородовий період, під час родів і у післяродовий період;
б) госпіталізацію у разі необхідності; та
с) лікарські засоби; пацієнтка чи її годувальник може мати частково сплачувати витрати на лікарські засоби, які отримує бенефіціарій. Правила, що стосуються такої часткової сплати, мають бути складені таким чином, щоб запобігати створенню труднощів, а частка витрат, яка сплачується бенефіціарієм або годувальником, не повинна перевищувати у середньому 25 відсотків. Якщо сплата витрат здійснюється у вигляді фіксованої суми стосовно кожного рецепту, загальна сума таких

платежів, здійснених усіма захищеними особами, не перевищує 25 відсотків загальних витрат упродовж даного періоду.

Стаття 54

викладається у такій редакції:

Обставиною, за якої надається допомога, є неспроможність визначеного ступеня займатися будь-якою прибутковою діяльністю, якщо така неспроможність імовірно буде постійною чи продовжуватиметься після припинення допомоги по хворобі, при тому розумінні, що визначений ступінь такої неспроможності не перевищує двох третин.

Пункти а та б статті 55

викладаються у такій редакції:

До захищених осіб належать:

- а) визначені категорії працівників, які охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників; або
- б) визначені категорії економічно активного населення, які охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців; або

Стаття 56

викладається у такій редакції:

1. Допомога надається у вигляді періодичної грошової виплати, яка обчислюється у такий спосіб:

- а) для захищених категорій працівників або захищених категорій економічно активного населення - відповідно до вимог статті 65 або вимог статті 66;
- б) для усіх мешканців, матеріальний стан яких під час дії обставини, за якої надається допомога, не перевищує визначеного рівня, - відповідно до вимог статті 67. Але визначена допомога гарантується без перевірки матеріального стану категоріям осіб, визначеним відповідно до підпунктів а та б статті 55, за умов, які надають право на допомогу і які не повинні бути більш суворими, ніж умови, зазначені у пункті 1 статті 57.

2. Вживаються заходи з метою забезпечення функціональних та професійних реабілітаційних послуг і підтримання відповідних умов для надання інвалідам допомоги в отриманні належної роботи, включаючи служби працевлаштування, допомогу у переведенні інвалідів в інші місцевості у випадку необхідності пошуку належної роботи, а також пов'язані із цим послуги.

Пункти а та б статті 61

викладаються у такій редакції:

До захищених осіб належать:

- а) дружини та діти годувальників, що належать до визначених категорій працівників, якщо ці категорії охоплюють не менше 80 відсотків усіх працівників; або
- б) дружини та діти годувальників, що належать до визначених категорій економічно активного населення, якщо ці категорії охоплюють не менше 30 відсотків усіх мешканців; або

Пункт б статті 62

викладається у такій редакції:

б) для усіх захищених удів-мешканок і дітей-мешканців, матеріальний стан яких під час дії обставини, за якої надається допомога, не перевищує визначеного рівня, - відповідно до вимог статті 67. Але визначена допомога гарантується без перевірки матеріального стану дружинам і дітям годувальників, що належать до категорій осіб, визначених відповідно до підпунктів а та б статті 61, за умов, які надають право на допомогу і які не повинні бути більш суворими, ніж умови, зазначені у пункті 1 статті 63.

Додаток до частини XI

Періодичні грошові виплати типовим бенефіціаріям

Частина	Обставина, за якої надається допомога	Типовий бенефіціарій	Процентна частка
---------	---------------------------------------	----------------------	------------------

III	Хвороба	Чоловік із дружиною та двома дітьми	50
IV	Безробіття	Чоловік із дружиною та двома дітьми	50
V	Старість	Чоловік із дружиною пенсійного віку	45
VI	Виробнича травма: Непрацездатність - Повна втрата спроможності отримувати заробіток - а) загальна б) якщо потрібна постійна допомога	Чоловік із дружиною та двома дітьми Чоловік із дружиною та двома дітьми а) б)	50 50 50 66 2/3
	Смерть годувальника -	Удова із двома дітьми.....	
VIII	Вагітність та роди...	Жінка	50
IX	Інвалідність	Чоловік із дружиною та двома дітьми	50
X	Смерть годувальника	Удова із двома дітьми (чи двоє дітей, якщо пенсія удови зумовлюється її неспроможністю забезпечувати себе самотійно)	45

Пункти 1 і 2 статті 74

викладаються у такій редакції:

1. Кожна держава-член, яка ратифікувала Кодекс і цей Протокол, подає Генеральному секретарю щорічну доповідь про застосування цих документів. Ця доповідь містить:

а) докладну інформацію про закони та правила, якими вводяться у дію положення цих документів, охоплені ратифікацією; та

б) підтвердження виконання вимог, зазначених у:

i) статтях 9а, b або c; 15а або b; 21а; 27а або b; 33; 41а або b; 48а або b; 55а або b; 61а або b стосовно кількості захищених осіб;

ii) статтях 44, 65, 66 або 67 стосовно розмірів допомоги;

iii) пункті 2 статті 24 стосовно тривалості допомоги по безробіттю; та

iv) пункті 2 статті 70 стосовно частки фінансових ресурсів, що формуються із страхових внесків захищених працівників.

Таке підтвердження у міру можливості надається у такому загальному форматі та у такий спосіб, які можуть бути запропоновані Комітетом.

2. Кожна держава-член, яка ратифікувала Кодекс і цей Протокол, надає Генеральному секретарю на його прохання подальшу інформацію про виконання положень цих документів, охоплених її ратифікацією.

Стаття 75

викладається у такій редакції:

1. Після консультацій із Консультативною асамблеєю, якщо він вважає це за доцільне, Комітет міністрів більшістю у дві третини голосів відповідно до пункту d статті 20 Статуту Ради Європи вирішує, чи виконує кожна держава-член, яка ратифікувала Кодекс і цей Протокол, зобов'язання за цим Кодексом і і Протоколом, які вона прийняла, чи ні.

2. Якщо Комітет міністрів вважає, що держава-член, яка ратифікувала Кодекс і цей Протокол, не виконує свої зобов'язання за цими документами, він пропонує цій державі-члену вжити таких заходів, які Комітет міністрів вважає необхідними для забезпечення такого виконання.

Стаття 76

викладається у такій редакції:

Кожна держава-член, яка ратифікувала Кодекс і цей Протокол, один раз на два роки доповідає Генеральному секретарю про стан її законодавства та практики стосовно будь-якої із частин II-X Кодексу та Протоколу до нього, яку така держава-член не зазначила у своїй ратифікації Кодексу та Протоколу відповідно до статті 3 або у повідомленні, надісланому в подальшому згідно зі статтею 4.

Стаття 79

викладається у такій редакції:

1. Після набрання цим Протоколом чинності Комітет міністрів може запропонувати приєднатися до Протоколу будь-якій державі, що не є членом Ради Європи. Приєднання такої держави здійснюється на таких самих умовах і за такими самими процедурами, що передбачені Протоколом стосовно ратифікації.

2. Будь-яка держава приєднується до цього Протоколу шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю документа про приєднання. Стосовно будь-якої держави, що у такий спосіб приєднується, Протокол набирає чинності через один рік від дати здачі на зберігання документа про приєднання.

3. Зобов'язання та права держави, що приєдналася до Протоколу, є такими самими, що і зобов'язання та права, передбачені у цьому Протоколі для держав-членів, які ратифікували Протокол.

Стаття 80

викладається у такій редакції:

1. Кодекс і/або цей Протокол застосовується до території метрополії кожної держави-члена, для якої він є чинним, та кожної держави, що приєдналася до нього. Кожна держава-член або держава, що приєдналася до нього, під час підписання або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти чи документа про приєднання може визначити у заяві на ім'я Генерального секретаря територію, яка вважається територією її метрополії з цією метою.

2. Кожна держава-член, що ратифікувала Кодекс і/або цей Протокол, чи кожна держава, що приєдналася до нього, під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти чи документа про приєднання або у будь-який інший час після цього може повідомити Генерального секретаря про те, що дія Кодексу та/або цього Протоколу повністю або частково та з урахуванням будь-яких змін, зазначених у повідомленні, поширюється на будь-яку частину території її метрополії, не зазначену згідно із пунктом 1 цієї статті, або на будь-яку з інших територій, за міжнародні відносини яких вона несе відповідальність. Зміни, зазначені у такому повідомленні, можуть бути відкликаними або доповнені в іншому повідомленні.

3. Будь-яка держава-член, для якої Кодекс або Кодекс і цей Протокол є чинними, або будь-яка держава, що приєдналася до них, під час денонсації Кодексу та/або цього Протоколу відповідно до статті 81 може повідомити Генерального секретаря про припинення застосування Кодексу та/або Протоколу до будь-якої частини території її метрополії чи до будь-яких інших територій, на які вона поширила дію Кодексу та/або Протоколу відповідно до пункту 2 цієї статті.

Стаття 81

викладається у такій редакції:

Кожна держава-член, яка ратифікувала Кодекс і цей Протокол, та кожна держава, яка приєдналася до них, може денонсувати Кодекс Протокол або тільки Протокол, чи будь-яку одну чи більше із частин II-X цих документів тільки після закінчення п'ятирічного періоду від дати, на яку Кодекс і/або Протокол до нього набрав чинності, відповідно, стосовно такої держави-члена чи держави, що приєдналася до них, або після закінчення будь-якого наступного п'ятирічного періоду та у кожному випадку через один рік від дати повідомлення Генерального секретаря у письмовій формі про свій намір денонсувати Кодекс і Протокол або тільки Протокол, чи будь-яку одну чи більше із частин II-X цих документів. Така денонсація не зашкоджує чинності Кодексу та/або Протоколу стосовно інших держав-членів, які їх ратифікували, чи стосовно інших держав, які до них приєдналися, якщо у будь-який час Сторонами Кодексу є не менше трьох таких держав-членів або

держав, що приєдналися до нього, а Сторонами Протоколу - не менше трьох таких держав-членів або держав, що приєдналися до нього.

Стаття 82

викладається у такій редакції:

Генеральний секретар повідомляє держави - члени Ради, уряд будь-якої держави, що приєдналася до Протоколу, та Генерального директора Міжнародного бюро праці про:

- i) дату набрання цим Протоколом чинності та про будь-які держави-члени, що ратифікували його;
- ii) здачу на зберігання будь-якого документа про приєднання відповідно до статті 79 та про повідомлення, отримані разом з ним;
- iii) будь-яке повідомлення, отримане відповідно до статей 4 і 80; або
- iv) будь-яке повідомлення, отримане відповідно до статті 81.

Розділ II.

1. Жодна держава - член Ради Європи не може підписати чи ратифікувати цей Протокол, якщо вона одночасно чи раніше не підписала або не ратифікувала Європейський кодекс соціального забезпечення.

2. Жодна держава не може приєднатися до цього Протоколу, якщо вона одночасно чи раніше не приєдналася до Європейського кодексу оціального забезпечення.

Розділ III.

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами - членами Ради. Він підлягає ратифікації. Ратифікаційні грамоти здаються на зберігання Генеральному секретарю, якщо Комітет міністрів у відповідних випадках попередньо ухвалив позитивне рішення згідно із пунктом 4 розділу IV.

2. Цей Протокол набирає чинності через один рік від дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти.

3. Стосовно будь-якої держави, що підписала цей Протокол та що ратифікуватиме його після набрання ним чинності, Протокол набирає чинності через один рік від дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти.

Розділ IV.

1. Будь-яка держава, що підписала цей Протокол і що бажає застосувати положення пункту 2 статті 2 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень Протоколу, до ратифікації подає Генеральному секретарю доповідь, що показує, якою мірою її система соціального забезпечення відповідає положенням цього Протоколу.

Така доповідь містить:

- a) виклад відповідних законів і правил; і
 - b) підтвердження виконання вимог, зазначених у таких положеннях Кодексу із поправками, внесеними згідно із положеннями цього Протоколу:
 - i) статтях 9a, b або c; 15a або b; 21a; 27a або b; 33; 41a або b; 48a або b; 55a або b; 61a або b стосовно кількості захищених осіб;
 - ii) статтях 44, 65, 66 або 67 стосовно розмірів допомоги;
 - iii) пункті 2 статті 24 стосовно тривалості допомоги по безробіттю; та
 - iv) пункті 2 статті 70 стосовно частки фінансових ресурсів, що формуються зі страхових внесків захищених працівників; та
 - c) всі елементи, які на бажання держави-учасниці мають бути враховані відповідно до пунктів 2 і 3 статті 2 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу.
- Таке підтвердження у міру можливості надається у такому загальному форматі та у такий спосіб, які можуть бути запропоновані Комітетом.
2. Держава-учасниця надає Генеральному секретарю на його прохання подальшу інформацію про те, якою мірою її система соціального забезпечення відповідає положенням цього Протоколу.
3. Така доповідь та подальша інформація розглядаються

Комітетом, який враховує положення пункту 3 статті 2 Кодексу. Комітет подає Комітету міністрів доповідь, що містить його висновки.

4. Комітет міністрів більшістю у дві третини голосів відповідно до пункту d статті 20 Статуту Ради Європи вирішує, чи відповідає система соціального забезпечення такої держави-учасниці вимогам цього Протоколу, чи ні.

5. Якщо Комітет міністрів вирішує, що зазначена система соціального забезпечення не відповідає положенням цього Протоколу, він повідомляє про це відповідній державі-учасниці та може винести рекомендації щодо шляхів досягнення такої відповідності.

На посвідчення чого нижчепідписані, належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі 16 дня квітня місяця 1964 року французькою і англійською мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи та засвідчені копії якого Генеральний секретар надсилає кожній державі, що підписала цей Протокол, кожній державі, що приєдналася до нього, та Генеральному директору Міжнародного бюро праці.

Доповнення 2

Доповнення 2 викладається у такій редакції:

Додаткове забезпечення чи пільги

Частина II. Медична допомога

1. Медичний нагляд або лікування у разі необхідності, утримання, догляд й інші допоміжні послуги у домах відпочинку, курортно-лікувальних закладах, санаторіях та аналогічних закладах з профілактики туберкульозу, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати сплачувати до однієї третини витрат на отриману допомогу.

2. Лікувальна стоматологічна допомога для усіх захищених осіб, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати сплачувати у випадку дітей та вагітних жінок до 25 відсотків витрат на отриману допомогу.

3. Зубні протези, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати сплачувати до половини витрат на встановлені протези.

4. Лікування у лікарні, включаючи госпіталізацію, допомогу лікарів загального профілю чи лікарів-спеціалістів, у разі необхідності, догляд, а також усі необхідні допоміжні послуги, без обмеження тривалості.

5. Догляд удома та домашня допомога, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати частково сплачувати витрати на отриману допомогу у розмірі, що не створюватиме труднощів.

6. Окуляри, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати сплачувати до половини витрат на отримані окуляри.

7. Слухові апарати, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати сплачувати до половини витрат на отримані слухові апарати.

8. Штучні кінцівки та інші важливі медичні чи хірургічні вироби, за умови, що бенефіціарій чи його годувальник може мати сплачувати до половини витрат на отримані вироби.

9. Якщо сплата витрат здійснюється у вигляді фіксованої суми стосовно кожного випадку лікування чи прописаних виробів, загальна сума таких платежів, здійснених усіма захищеними особами стосовно будь-якого із видів допомоги, зазначених у пунктах 1, 2, 3, 5, 6, 7 або 8 вище, не перевищує встановленої процентної частки від загальних витрат на такий вид допомоги упродовж даного періоду.

10. Надання медичної допомоги в обсязі, зазначеному у статті 10 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу, без урахування строку набуття права на допомогу.

Частина III. Допомога по хворобі

11. Допомога по хворобі у розмірі, який не є меншим від зазначеного у статті 16 Кодексу, без обмеження тривалості.

Частина IV. Допомога по безробіттю

12. Допомога по безробіттю у розмірі, який не є меншим від зазначеного у статті 22 Кодексу, без обмеження тривалості, якщо для цілей ратифікації застосовується стаття 21а Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень Протоколу.

13. Допомога працівникам, що мають можливості згідно із загальними положеннями законодавства набути права на допомогу або що перевищили період, під час якого, як правило, сплачується допомога.

Частина V. Допомога по старості

14. Допомога по старості у розмірі принаймні 50 відсотків допомоги, зазначеної у статті 28 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу:

а) згідно із пунктом 2 статті 29 Кодексу або, якщо допомога, зазначена у статті 28 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу, зумовлюється цензом осілості та якщо відповідна держава-член не застосовує пункт 3 статті 29 Кодексу, - після десяти років проживання; та

б) згідно із пунктом 5 статті 29 Кодексу, - залежно від умов, визначених стосовно попередньої економічної діяльності захищеної особи.

Частина VI. Допомога в разі виробничої травми

15. Професійна реабілітація травмованих на виробництві.

16. Періодичні грошові виплати родичам по висхідній лінії захищеного годувальника у випадку смерті годувальника внаслідок виробничої травми у розмірі не менше 20 відсотків попереднього заробітку годувальника чи заробітку пересічного повнолітнього некваліфікованого робітника чоловічої статі, обчисленого у відповідних випадках згідно з вимогами статті 65 або вимогами статті 66 Кодексу, при тому розумінні, що періодичні грошові виплати не перевищують суми, яка була внесена годувальником на утримання таких родичів.

17. Періодичні грошові виплати членам сім'ї захищеного годувальника у випадку смерті годувальника, не пов'язаній із виробничою травмою, якщо годувальник отримував пенсію стосовно повної чи суттєвої втрати спроможності отримувати заробіток; такі грошові виплати членам сім'ї мають задовольняти вимогам відповідних положень Кодексу із поправками, внесеними згідно із положеннями цього Протоколу.

Частина VIII. Допомога по вагітності та родах

18. Одноразова чи багаторазова допомога з нагоди народження дитини чи періодична грошова виплата у період грудного вигодовування дитини матір'ю.

19. Згідно із відповідними положеннями Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу, періодичні грошові виплати дружинам - утриманкам чоловіків, що належать до захищених категорій, у розмірі принаймні 50 відсотків допомоги, зазначеної у статті 50 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу.

20. Надання допомоги по вагітності та родах без урахування строку набуття права на допомогу.

Частина IX. Допомога по інвалідності

21. Допомога по інвалідності у розмірі принаймні 50 відсотків допомоги, зазначеної у статті 56 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу:

а) згідно із пунктом 2 статті 57 Кодексу або, якщо допомога, зазначена у статті 56 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу, зумовлюється цензом осілості та якщо держава-член не застосовує пункт 3 статті 57 Кодексу, - після 'яти років проживання; та

б) захищеній особі, яка лише через свій похилий вік на час набрання чинності положеннями, що дозволяють застосовувати цю частину із поправками, внесеними відповідно до положень цього

Протоколу, не задовольняла умовам, визначеним відповідно до пункту 2 статті 57 Кодексу, з урахуванням умов, визначених стосовно попередньої економічної діяльності захищеної особи.

22. Професійна реабілітація інвалідів.

Частина X. Допомога в разі смерті годувальника

23. Допомога в разі смерті годувальника у розмірі принаймні 50 відсотків допомоги, зазначеної у статті 62 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу:

а) згідно із пунктом 2 статті 63 Кодексу або, якщо допомога, зазначена у статті 62 Кодексу із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу, зумовлюється цензом осілості та якщо держава-член не застосовує пункт 3 статті 63 Кодексу, - після 'яти років проживання; та

б) захищеним особам, годувальники яких не задовольняли умовам, визначеним відповідно до пункту 2 статті 63 Кодексу, лише через їхній похилий вік на час набрання чинності положеннями, що дозволяють застосовувати цю частину із поправками, внесеними відповідно до положень цього Протоколу, з урахуванням умов, визначених стосовно попередньої економічної діяльності одувальника.

24. Періодичні грошові виплати удівцю-інваліду, який не має підтримки захищеної жінки-годувальниці, у розмірі не менше 20 відсотків попереднього заробітку годувальника чи заробітку пересічного повнолітнього некваліфікованого робітника чоловічої статі, обчисленого у відповідних випадках згідно з вимогами статті 65 або вимогами статті 66 Кодексу.

Частини II, III, VI або X

25. Допомога на поховання захищеним економічно активним особам у розмірі:

i) тридцятикратного щоденного попереднього заробітку захищеної особи, який використовується чи міг би використовуватися для обчислення допомоги по хворобі, в разі виробничої травми чи в разі смерті годувальника залежно від обставин, за умови, що загальний розмір допомоги не перевищує тридцятикратного щоденного заробітку кваліфікованого робітника чоловічої статі, визначеного відповідно до положень статті 65 Кодексу; або

ii) тридцятикратного щоденного заробітку пересічного повнолітнього некваліфікованого робітника чоловічої статі, визначеного відповідно до положень статті 66 Кодексу.

Частини II або III

26. Допомога на поховання захищеним дружинам-утриманкам і дітям-утриманцям або дружинам-утриманкам і дітям-утриманцям захищених осіб у розмірі:

i) п'ятнадцятикратного щоденного попереднього заробітку захищеного годувальника, який використовується для обчислення допомоги по хворобі, за умови, що загальний розмір допомоги не перевищує п'ятнадцятикратного щоденного заробітку кваліфікованого робітника чоловічої статі, визначеного відповідно до положень статті 65 Кодексу; або

ii) п'ятнадцятикратного щоденного заробітку пересічного повнолітнього некваліфікованого робітника чоловічої статі, визначеного відповідно до положень статті 66 Кодексу.